

Vänsterpress om Ukraina april/maj 2014

Krisen i Ukraina försätter och fördjupas. I östra Ukraina pågår något som börjar likna ett mindre inbördeskrig efter att Ukrainska armén har inlett en offensiv för att ta tillbaka ockuperade byggnader (flera döda har rapporterats).

Särskilt upprörande är den attack som nynazister (Högra sektorn) och fotbollshuliganer gjorde mot Fackföreningarnas hus i Odessa (sydvästra Ukraina) fredags kväll (2/5). De satte eld på huset med molotovcocktails. Resultatet blev tiotals dödade, flera ihjälslagna av nynazisterna när de försökte fly.

Artiklarna nedan är från slutet av april och början av maj (t o m 3/5 2014). Tidigare artikel-samlingar: [Svensk vänsterpress om Ukraina – februari 2014](#), [Svensk vänsterpress om Ukraina – mars 2014](#) (från 1:a veckan i mars), [Svensk vänsterpress om Ukraina – mitten av mars 2014](#), [Svensk vänsterpress om Ukraina 14–21 mars 2014](#), [Vänsterpress om Ukraina, i början av april 2014](#) och [Vänsterpress om Ukraina 2 sista veckorna i april 2014](#)

Se även: Vladimir Golstein, [Marx' sista strid: Östra Ukraina](#) (publicerad 28 april).

MF 3/5 2014

Innehåll

Arbetaren	1
<i>Över 30 döda vid fascistattack i Odessa</i>	1
Arbetarmakt	1
<i>Upprop: Fördöm den fascistiska pogromen i Odessa</i>	1
Flamman	2
<i>De gripna var rådgivare åt Ukrainas regering</i>	2
Internationalen	4
<i>Kappvändande borgmästare skjuten i Ukraina</i>	4
<i>Ukraina: Nazister mördade över 40 människor i Odessa</i>	5
Offensiv	6
<i>Krigsrisken ökar i Ukraina</i>	6
<i>"Varken rysk eller ukrainsk nationalism"</i>	8
<i>Odessa, Ukraina: Mer än 40 mördades av fascister</i>	10
Proletären	11
<i>Fascister till angrepp i östra Ukraina</i>	11
<i>Vad gjorde den svenske majoren i Slavjansk?</i>	13

Arbetaren

Över 30 döda vid fascistattack i Odessa

Daniel Wiklander

Arbetaren 3/5 2014

Över trettio människor dödades när högerradikala huliganer och organiserade fascister från Högra sektorn på fredagskvällen gick till attack mot en fackföreningsbyggnad i Odessa i sydvästra Ukraina, där enligt uppgift en grupp proryska aktivister förskansat sig. Bland de döda finns enligt andra uppgifter flera medlemmar i vänsterorganisationen Borotba.

Över trettio personer omkom antingen av rökförgiftning eller av skador när de kastade sig från fönstren på den brinnande byggnaden. Vissa ska ha slagits ihjäl av angriparna när de flydde ur huset.

Polis anlände till platsen först flera timmar efter att anfallet inleddes, och verkar inte ha gjort mycket för att hindra våldet.

– Myndigheterna har varit helt likgiltiga, säger Olga Gold, som bevittnade attacken, till *The Guardians* reporter.

Enligt uppgifter till *Arbetaren* är upprinnelsen till massakern sammanstötningar där flera personer skottskadades i samband med en pro-ukrainsk demonstration supportrar från två fotbollslag höll tidigare under eftermiddagen.

Efter att proryska separatister skjutit en person till döds gick den pro-ukrainska gruppen av fotbollshuliganer och fascister till motattack och jagade sina motståndare till fackföreningsbyggnaden där de hade byggt barrikader.

På filmer från händelsen syns den pro-ukrainska gruppen sätta eld på tält utanför byggnaden, sedan forceras barrikaderna framför porten och molotovcocktails kastas mot fönstren, vilket får byggnaden att fatta eld och var det som orsakade de flesta dödsfallen. Människor räddar sig upp på taket, där de försvarar sig med molotovcocktails mot angriparna. Även skjutvapen användes för att hålla byggnaden.

Enligt andra uppgifter var de dödade inne i huset i flera fall medlemmar i vänsterorganisationen Borotba, som också bekräftat minst en dödad medlem. Andra ska ha varit fackföreningsaktiva eller medlemmar i Ukrainas kommunistiska parti. Om de också deltagit i stridigheterna som föregick attacken hade på lördagseftermiddagen inte gått att klarlägga.

Arbetarmakt

Upprop: Fördöm den fascistiska pogromen i Odessa

Arbetarmakt 3/5 2014

Flera medier rapporterar att organiserade fascister ur bl.a. Högra sektorn stod bakom brandattentatet i Odessa i Ukraina i går kväll, där över 30 personer dödades. Enligt *Arbetaren* [se ovan] dödades flera medlemmar från vänsterorganisationen Borotba, fackföreningsmedlemmar eller medlemmar i Ukrainas kommunistiska parti. *Arbetaren* skriver även att attacken ”ska ha varit en reaktion på att socialister och fackföreningsfolk trotsade demonstrationsförbudet på Första maj”.

Nedan finns ett protestupprop från vår brittiska systerorganisation Workers Power.

Detta är ett uttalande från Workers Power, vilket vi uppmanar organisationer och enskilda att underteckna. Sprid gärna detta upprop till era medlemmar och sympatisörer. För att lägga ert namn till uppropet, skriv till contact@workerspower.co.uk.

2014-05-03

Vi fördömer den fascistiska pogromen i Odessa som i fredags utfördes av grupper kring Högra sektorn som är lojala med regimen i Kiev.

De satte eld på fackföreningarnas hus i Odessa och dödade ett 30-tal som befann sig i byggnaden. Flera som hoppade ut ur eller tog sig ut ur byggnaden angreps och sparkades ihjäl av nazisterna på gatan utanför. Under kvällen fortsatte pogromerna mot stadens befolkning.

Vi fördömer den fascistiska terrorn, vilken är ett direkt resultat av den illegala Kiev-regeringens försök att med våld befästa sin auktoritet över hela södra och östra Ukraina.

Vi fördömer denna oligarkernas och fascisternas regering, där Högra sektorns fascistiska milis finns integrerad i ”ordningsmakten”, och deras försök att ta kontroll över områden som rätteligen motsatt sig deras illegitima auktoritet.

Vi solidariserar oss med befolkningen som motsätter sig Kiev-regimens offensiv, och stödjer folkets rättfärdiga krav på autonomi.

Vi uttrycker våra kondoleanser å martyrernas familjer och vänners vägnar, inklusive kamraterna i Borotba, som konsekvent har gjort motstånd mot fascisternas frammarsch i sydöstra Ukraina. Vi uttrycker våra kondoleanser å Andrej Brazhevskyjs vägnar – han var bland dem som mördades vid fackföreningarnas hus i går.

Vi fördömer de regeringar och politiker i USA och EU som har ställt sig bakom kuppen och som omfamnat de fascistiska ledarna.

Vi fördömer imperialistisk media i Väst, som fortsätter att förtala motståndet och skyla över Kiev-regimens brott.

Vi uppmanar arbetarrörelsen, socialister, krigsmotståndare och antifascister i hela världen att fördöma pogromen i Odessa, att fördöma offensiven mot östra och södra Ukraina, och att mobilisera till solidaritetsaktioner med den antifascistiska motståndsrörelsen i Ukraina.

Workers Power

Flamman

De gripna var rådgivare åt Ukrainas regering

Henning S Rubin

Flamman, 2/5 2014

Ukrainsk militär inledde väpnade aktioner i östra Ukraina, samtidigt som pro-ryska separatister tog utländska militärrådgivare som gisslan.

I flera östukrainska regioner drabbade ukrainska säkerhetsstyrkor och lokala aktivister i förra veckan samman. Utanför Slavjansk dödades fem människor vid en attack mot en vägspärr, i andra städer övermannades aktivister utan större våldsinsats av specialstyrkor. Enligt olika medierapporter kom stridshelikoptrar och stridsvagnar till insats. Ukrainska källor hävdade att Berkutpolisenheter stred på de pro-ryska aktivisternas sida. Specialpolisenheten hade upplösts efter kuppen i Kiev som ledde till president Viktor Janukovitjs landsflykt i slutet av februari. Attacken mot Slavjansk stoppades efter att de lokala aktivisterna tog gisslan. I gisslan ingick en grupp utländska militärer, däribland en svensk major. UD kablade först felaktigt ut att den tillfångatagna delegationen bestod av officiella OSSE-observatörer. Utrikesminister Carl Bildt

skrev till exempel under tidig fredagskväll på Twitter: ”Oerhört orolig av att OSSE-observatörer har blivit bortförda i östra Ukraina. Däribland en svensk. De måste släppas omedelbart”.

Nato-rådgivare

I själva verket visade det sig senare att männen var militära rådgivare åt den nuvarande ukrainska regeringen, enligt en talesperson för det lokala styret i Slavjansk ”Nato-spioner”. Den tyskleda delegationen var civilklädd och ledsagades av flera ukrainska soldater när de stoppades och greps utanför Slavjansk på fredagen. Den svenske majoren släpptes på söndagen med hänvisning till hans hälsotillstånd, de andra männen, natomilitärer från Tyskland, Danmark, Polen och Tjeckien, hölls dock kvar och ska enligt gisslantagarna bytas ut mot gripna pro-ryska aktivister.

Medan situationen i Slavjansk mest kretsade kring gripandet av de militära rådgivarna, tog pro-ryska aktivister över fler kommuner i regionen Donetsk. Planen är att hålla en folkomröstning om ett oberoende från Ukraina den 11 maj. Också i Lugansk utropades i helgen en folkrepublik enligt samma mönster som i Donetsk.

Borgmästare sköts

I Charkov¹ däremot är styrkeförhållandena mindre tydliga. Anhängare till den nuvarande regeringen i Ukraina drabbade samman med pro-ryska aktivister. Stadens borgmästare Gennadi Kernes sköts på måndagen i ryggen när han joggade i en park. Kernes är en mycket uttalat motståndare mot den nya ukrainska regeringen och var en av de första lokalpolitiker i östra Ukraina som organiserade ”försvarsmiliser”, redan i början av året då utgången av maktstriden i Kiev fortfarande var oklar.

Föreslår referendum

Guvernören i Donetsk, oligarken Sernij Taruta, föreslog en folkomröstning om en författningsreform den 25 maj, det vill säga samtidigt som presidentvalet. Myndigheterna i västra Ukraina uppmanade att ställa in de årliga marscherna till ära för den ukrainska Waffen-SS divisionen ”Galicien”, som bildades den 28 april 1943. Det hindrade emellertid inte flera hundra högerextremister från att tåga i SS-uniformer genom staden Lvov på söndagen. USA och EU reagerade på situationen i östra Ukraina genom att utlysa nya sanktioner mot Ryssland. Ett antal ryska affärsmän sattes på en svart lista som gör att ekonomiska tillgångar kan frysas. USA satte dessutom ett antal produkter på en exportförbudslista och svartlistade ett antal ryska företag. USA skickade också i helgen 150 soldater till Litauen. Under de närmaste veckorna ska sammanlagt 600 soldater skickas till Polen och Baltikum för att delta i Natoövningar nära den ryska gränsen.

Ryssland i sin tur upprepade sina hot om att stänga av naturgasleveranserna till Ukraina, som har stora skulder hos det statliga ryska energibolaget Gazprom. Ukraina svarade genom att kapa vattenledningen till Krim, också med hänvisning till uteblivna betalningar av leveranser. Krimhalvön förklarade sig i mars oberoende och ansökte om medlemskap i Ryska federationen.

¹ Charkov är det ryska namnet, på ukrainska heter staden *Charkiv* – Red

Internationalen

Kappvändande borgmästare skjuten i Ukraina

Per Leander

Internationalen 28/4 2014

Charkovs borgmästare Gennadyj Kernes har under måndagen blivit skjuten. I skrivande stund vårdas han på sjukhus och det är oklart vem eller vilka som sköt honom. Men Kernes var ett typexempel på de korrupta ledare som folket i östra Ukraina nu gör uppror mot. En maffiaboss, som blev oligark, som blev ”politiker” och borgmästare.

Gennadyj Kernes var medlem i den avsatte presidenten Viktor Janukovyts Regionernas parti, som han stödde medan massprotesterna på Maidan pågick. När Janukovyts väl hade störtats, vände Kernes kappan efter vinden, bytte sida och började hylla revolutionen på Maidan och svor den nya högerregimen i Kiev sin trohet för att rädda sin politiska karriär. Den nya Kievregimen lät honom därför sitta kvar som borgmästare i Charkov, vilket också är ett bra exempel på att de nya makthavarna i Ukraina inte har velat göra upp med de korrupta politiker och oligarker som de sade sig göra revolution mot.

Gennadyj Kernes har också försökt stoppa den framväxande proteströrelsen mot Kievregimen i östra Ukraina, både genom demonstrationsförbud och polisvåld.

Ukraina: Nazister mördade över 40 människor i Odessa

Per Leander

Internationalen 3/5 2014

Minst 42 människor, däribland många vänsteraktivister, dödades och över 200 skadades svårt när nazister tände eld på Fackföreningarnas hus i den sydkrainska staden Odessa igår, fredag den 2 maj. Bland de döda finns medlemmar i det ukrainska socialistpartiet Borotba. Några som lyckades ta sig ut ur den brinnande byggnaden blev ihjälslagna av de hundratals uniformerade nazisterna som höll vakt utanför samtidigt som de viftade med den gulblå ukrainska flaggan. Regimtrogna poliser fanns på plats men stod bara och såg på medan nazisterna dödade människorna.

Nazisterna som utförde dådet stödjer högerregimen i Kiev och hade bussats till Odessa för att göra upp med vänsteraktivister och andra oppositionella i staden. Attacken mot fackföreningarnas hus skedde dagen efter förstamajfirandet, då socialister, fackföreningsfolk och andra demokratiaktivister hade trotsat Kievregimens demonstrationsförbud genom att tåga med röda flaggor genom staden.

Sveriges utrikesminister Carl Bildt skyller händelsen på Ryssland i en twitterpost (2/5), trots att Odessa ligger i sydvästra Ukraina och det inte finns några ryska soldater där.

Till skillnad från i östra Ukraina har det också varit relativt lugnt i Odessa fram tills nu. Den ukrainska regimen påstår dock att folk från den moldaviska utbrytarrepubliken Transnistrien har rest till Odessa för att stödja de regimkritiska demonstrationerna där. Tidigare under dagen hade det utbrytit sammandrabbningar mellan pro-maidan och anti-maidan aktivister i Odessa.

Offensiv

Krigsriskerna ökar i Ukraina

Per Olsson

Offensiv 30/4 2014

Ett blodigt sönderfall av Ukraina är ett scenario som kan komma att utspela sig än mer framöver. Arbetarklassen behöver egna självständiga organisationer för att vända den alarmerande utvecklingen.

De väpnade sammandrabbningarna i östra Ukraina och den militära uppladdningen vid landets gränser har kraftigt ökat risken för krig. Endast en kämpande och enad arbetarklass kan hejda den hotande katastrofen.

Det redan spända läget i östra Ukraina får stadigt ny näring av den militära uppladdningen vid Ukrainas gränser. Minst 40 000 ryska soldater står nu vid gränsen till östra Ukraina och vid landets västra gräns övar NATO i Polen. NATO-övningen utgör inledningen till att den västliga militäralliansen ökar sin permanenta militära närvaro i NATO-länder som gränsar till Ryssland.

Kievregeringens nya försök att militärt återta kontrollen över de städer i östra Ukraina som tagits över av proryska separatister sker med stöd av Väst. De nya angreppen följde direkt efter den amerikanske vicepresidentens Joe Bidens Ukrainabesök.

Det finns en växande fara att utvecklingen tar en okontrollerbar vändning. Det hotande slaget om Slovjansk och nya strider i och kring andra städer i östra Ukraina kan snabbt påskynda nedräkningen mot inbördeskrig och krig mellan Ryssland och Ukraina.

Kort efter Rysslands militära maktövertagande på Krim började proryska separatister ta över myndighetsbyggnader i östra Ukraina, där en majoritet är rysktalande och merparten av landets tunga industri och gruvnäring finns.

I många fall gick de lokala polis- och militärstyrkorna över eller förhöll sig passiva till de proryska grupperna, vilket var en ytterligare indikation på att regeringen i Kiev åtnjuter litet stöd i östra Ukraina.

Huruvida aversionen mot regeringen också uttrycks i stöd till de proryska grupperna är dock en annan fråga. Helt klart är däremot att ytterligare våldsamma attacker från ukrainska regeringstrupper tenderar att ge upphov till ökade krav på separation och en starkare vädjan om ett ryskt ingripande.

Det var rädslan för att avtalet med EU skulle leda till en social explosion och den snabba ekonomiska kollapsen som fick den dåvarande presidenten Viktor Janukovyjtj att göra en helomvändning och istället sluta avtal med Putins Ryssland i slutet av 2013. Det i sin tur följdes av spontana massprotester i Kiev och på andra håll mot den korrupta auktoritära regimen, oligarkernas makt och landets fattigdom.

Det fanns och finns illusioner om EU, men protesterna var en bred reaktion mot allt dystrare framtidsutsikter.

Denna revolt åskådliggjorde att Janukovyjtj och hans regering saknade folkligt stöd. Regimens repression bidrog till att ytterligare isolera presidenten och stärka kravet på att Janukovyjtj måste bort.

Som vi tidigare skrivit i Offensiv var det frånvaron av arbetarklassorganisationer som gjorde det möjligt för provästliga kapitalistiska oppositionspartier och politiker samt nyfascistiska och ukrainska nationalisterna att kidnappa proteströrelsen. När sedan Janukovyjtj tvingades på flykt var det samma krafter som med stöd från EU och USA bildade landets nya regering. Men Västimperialismens stärkta grepp om Ukraina och massiva uppbackning av den nya reaktionära regeringen, med ministrar från nyfascistiska Svoboda, skapade en reaktion som EU och USA inte räknat med. Den nya regeringens diskriminerande politik och provästliga hållning samt antiryska uttalanden sådde omedelbar splittring och stegrade den berättigade oro som fanns bland den rysktalande befolkningen.

Under de senaste veckornas händelser i östra Ukraina har klyftan mellan den rysktalande befolkningen och regeringen vuxit. Regeringens hittillsvarande försök att återta kontrollen över östra Ukraina har slutat i misslyckanden. Det är möjligt att de proryska grupperna, med stöd av Kreml, lyckas sprida och konsolidera sin makt i östra Ukraina samt genomföra de folkomröstningar om självständighet som utlysts till den 11 maj. Detta skulle i sin tur betyda en uppsplittring, en kantonisering av Ukraina, som riskerar att följas av våldsamma etniska rensningsaktioner runt om i landet.

En ny våldsam vändning i östra Ukraina kan leda till att Putin beslutar att ingripa militärt i Ukraina. Militärt är den ryska armén överlägsen den ukrainska. Men ett ryskt ingripande skulle ske till avsevärda kostnader för den ryska imperialismen, som ekonomiskt redan är försvagad av stagnation, valutaflykt och inflation.

I Ukraina skulle ryska styrkor sannolikt bli fast i ständiga strider med ukrainska nationalistiska miliser. Det finns heller ingen möjlighet för den ryska kapitalismen att höja löner och pensioner samt trygga jobben för miljontals fler människor än dem som lever på Krimhalvön.

Den stora majoriteten av arbetarklassen i Ukraina vill inte dras in i en större konflikt och etnisk uppdelning. Deras klassintressen är helt motsatta dem som representeras av de reaktionära politiker, oligarker och externa krafter som tar Ukraina mot en katastrof. Men rädsla och passivt motstånd räcker inte för att stoppa en större konflikt. Endast den organiserade arbetarklassen kan stoppa fortsatt blodsutgjutelse, fördjupade etniska

motsättningar och stegrad fattigdom. Den ukrainska arbetarklassen, som omfattar miljoner, är potentiellt den starkaste kraften och maktfaktorn i Ukraina. Men för att sätta den kraften i rörelse krävs oberoende arbetarorganisationer – gemensamma försvarskommittéer, fackföreningar och ett massparti – och ett socialistiskt alternativ.

Att bygga sådana organisationer är extremt under nuvarande förhållanden, men uppgiften är fortfarande den enda vägen ut ur den mardröm formad av kapitalism och imperialism.

”Varken rysk eller ukrainsk nationalism”

Offensiv 30/4 2014

Publicerad 30 april 2014 av Committee for a Workers' International

Andrij Manchu från Borotba och Dimitrij Kolesnik från Liva.com.ua berättade om situationen i Ukraina.

Den 11 till den 13 april deltog CWI (läs rapporten i förra numret av *Offensiv*) i en internationell antifascistisk konferens i Aten. Bland deltagarna från 30 olika organisationer från hela Europa mötte vi Andrij Manchu från Borotba, som betecknar sig som en sammanslutning av vänsterkrafter i Ukraina, och Dimitrij Kolesnik, skribent för den ukrainska vänsternyhetsajten *Liva.com.ua*.

CWI-medlemmar gjorde under konferensen en längre intervju med de båda, som *Offensiv* publicerar i en nedkortad version.

Rättvisepartiet Socialisterna och CWI delar inte alla de uppfattningar som Borotba och *Liva.com.ua* hyser, men Borotba och *Liva.com.ua* försöker under extremt svåra omständigheter driva en klassbaserad politik och aktivitet. I intervjun ger de sitt svar på den brännande frågan: hur ska vänstern och socialister svara händelserna i dagens Ukraina?

Låt oss gå tillbaka till början. Hur började Maidanrörelsen?

– Maidan började i slutet av november förra året då Ukrainas regering tillfälligt upphävde avtalet med EU; detta frihandelsavtal kritiserades i stor utsträckning därför att det sannolikt

skulle döda den ukrainska storindustrin. Den tidigare regeringen under Janukovyjtj trodde att genomförandet av sådana åtgärder skulle kunna leda till social oro. Men nästa dag, då den ställde in undertecknandet av avtalet, påbörjades fredliga protester på Maidanorget av studenter, vanligt folk och NGO:er [icke statliga organisationer, ö a]. Där fanns också en del extremhögerorganisationer närvarande och representanter för parlamentariska partier som Fäderneslandet och Svoboda, säger Dimitri.

– Denna protest var organiserad och samordnad av parlamentariska högeroppositionspartier, högerextrema och nyliberala sådana. Även om Maidanrörelsen uttryckte en genuin folklig protest från vanligt folk mot massfattigdomen och åtstramningarna, var rörelsen helt och hållet under högerns kontroll på grund av bristen på vänsterkrafter på basplanet. Därför såg vi omfattande illusioner bland vanligt folk om en anslutning till EU och västliga krafter i en önskan om att dessa skulle kunna förbättra deras levnadsvillkor, säger Andrij och fortsätter:

– Vi stödde vare sig regimen eller protesterna. Vi kunde inte stödja Janukovyjtjregeringens korrupta oligarkregim, men vi kunde inte heller stödja det andra korrupta kapitalistiska lägret som var under stort inflytande från högergrupper som var för mer åtstramningar och frihandelsavtal. Generellt sett skulle båda lägren bara leda till intensifieringen av ytterligare antisociala åtgärder i Ukraina.

– Inte ens vi kunde förutse att resultatet skulle bli så katastrofalt som det blev. Vi har nu en regering i Ukraina inom vilken till exempel extremhögerpartiet Svoboda har många nyckelpositioner, säger Dimitrij.

Vilken position intar andra vänsterkrafter i Ukraina i fråga om den pågående konflikten?

– Ukrainas kommunistparti är faktiskt inget kommunistiskt parti eller vänsterparti, utan ett slags reaktionärt konservativt parti som intar proryska positioner. De har konstant förrått den ukrainska arbetarklassen under de två senaste årtiondena och tappade därför en mycket stor del av sitt stöd. Å andra sidan kan vi inte bara stå vid sidan av och titta på när deras kontor blir nedbrända och folk med röda flaggor och symboler blir attackerade. Också Borotba-kontoren plundrades och drabbades av attacker från extremhögern, säger Andrij. (Tre dagar efter att denna intervju gjordes attackerade polisen Borotbas partikontor i Charkiv. Polisen försökte plantera molotovcocktails på kontoret som falska bevis för ”terrorism”. Stridbara Borotbaanhängare förhindrade provokationen.

– Vår organisation har aldrig stött den ryska regimen. Vi har under många år samarbetat med ryska oppositions- och vänstergrupper. Vi har stött deras aktioner i Ryssland mot Putin. Många av våra ryska kamrater sitter i fängelse eller har tvingats fly från Ryssland till andra länder, som Sverige. Jag bevakade som journalist kriget i Tjetjenien och Kaukasus. Jag var i alla mina artiklar väldigt kritisk mot den ryska positionen. På vår hemsida publicerades det olika artiklar mot Putin och den ryska regimen. Men samtidigt var vi också emot den ukrainska regimen, säger Andrij, och fortsätter:

– Vår position är väldigt besvärlig eftersom vi sitter fast mellan hammaren och stödet. Vi kritiserar av nationalister för att vara proryska och de som är proryska kritiserar oss för att ”stödja den ukrainska extremhögerregimen”. Det är så gott som oundvikligt efter att de senaste två decenniernas styrande elit har försökt basera sin politik på en uppsplittring av den ukrainska befolkningen.

Vilken uppfattning borde då vänstern i Ukraina försvara?

– Vi har försökt etablera en slags tredje position. Varken rysk eller ukrainsk nationalism, utan en position baserad på arbetarklassens ekonomiska intressen. Vi arbetar nu mer aktivt i östra Ukraina, därför att i östra Ukraina kan vänstern fortfarande bedriva agitation öppet medan

vänsteraktivister i Kiev och västra Ukraina blir attackerade och misshandlade när de visar sig öppet, säger Andrij.

Hur ser du på den närliggande framtiden?– Fram till dess att det finns starka vänsterkrafter i Ukraina kommer högern att använda varje som helst slag av sociala protester till fördel för sina intressen. Det vi förväntar oss nu är att en ekonomisk kollaps snart triggas igång av den nya nyliberala politiken. Den ukrainska valutan har redan devalverats två gånger. Vi har sett prisökningar på gas, el, vatten med mera. Och därför förväntar vi oss att det snart inträffar nya sociala explosioner i Ukraina, utlösta av den sortens politik. Vi kommer att få se nya massiva sociala protester i både östra och västra Ukraina. När extremhögergrupperna blir diskrediterade kommer det att ge vänstern en bas, säger Andrij.

Vilket program borde ett vänsterparti i Ukraina anta?

– Vi behöver ett begripligt, tydligt och klart program för vänstern. Ett program som är begripligt för vanligt folk. En av huvudparollerna som är populär bland vanligt folk är parollen om att återförstatliga oligarkernas egendom. Vi borde kräva ett övertagande av kontrollen över de ekonomiskt strategiska industrierna i Ukraina, säger Andrij.

Hur stark är den organiserade vänstern i dagens Ukraina?

– Borotba hade många medlemmar i Ukraina och medlemsantalet gick upp under de protester som vi nyligen organiserade. Vi har nu omkring 300 aktivister i Ukraina. Hela vänstern (Ukrainas kommunistparti undantaget) har bara omkring 600 aktivister fördelade på olika feministiska, trotskistiska och anarkistiska grupper. Vi har i Ukraina en väldigt svag vänster. Återuppbyggandet av vänstern kommer att bli en huvuduppgift för oss under den kommande perioden. ”Borotba”-förbundet trädde därför fram som en återspeglning på det nationella planet av behovet av att, som en del av det globala behovet av det, skapa nya vänsterorganisationer i Ukraina, baserade på faktumet att de officiella vänsterpartierna, som bildades på 1990-talet, idag befinner sig i en omfattande och djupgående kris, avslutar Andrij.

Odessa, Ukraina: Mer än 40 mördades av fascister

Kristofer Lundberg

Offensiv 3/5 2014

Över 40 personer, varav många var socialister, mördades av fascister igår i Odessa i södra Ukraina. De mördades dagen efter att demonstrerat på Första maj och därmed trotsat regeringens demonstrationsförbud.

Dagen efter mördades de av ditresta fascister för att markera vad som händer om man motsätter sig högerregimen i Kiev.

Bland de mördade finns bland annat medlemmar i Borotba, det ukrainska socialistpartiet som marscherat med röda fanor genom staden.

Offensiv hade en intervju med Borotba i veckans nummer [se ovan] där dess medlemmar varnade för hotet från fascisterna.

40 dödades och över 200 skadades efter att de tvingats fly in i Fackföreningarnas hus.

De attackerades av uniformerade och beväpnade fascister, bland från Högra sektor. ”Målet är att rensa Odessa från oppositionella”, säger en av Högra sektorns till brittiska *Guardians* nätupplaga idag.

När de flytt in i Fackföreningarnas hus satte nazisterna eld på det och väntade utanför. Några brändes levande och de som lyckades ta sig ut misshandlades till döds av fascisterna.

Morden ägde rum framför ögonen på högerregimens poliser och under den ukrainska blågula fana.

Socialister och andra oppositionella brändes och misshandlades till döds utan att polisen ingrep. Dessa är de som representerar vad svenska utrikesministern Carl Bild kallar ”demokrater med europeiska värderingar”.

”Kravallpolis stod uppradade bredvid byggnaden och gjorde inget för att förhindra våldet, visar bilderna. Polisen rapporterar senare att de inget kunde göra då de var obeväpnade”, rapporterar ryska RT.

Fascisternas attack mot socialisterna avslöjar tydligt den dödliga fara som de ukrainska nyfascisterna utgör, vars våldsdåd i Odessa ägde rum samtidigt som högerregeringen, med ministrar från nyfascistiska Svoboda och med stöd från Väst, inlett en ny militär offensiv i östra Ukraina.

Ukraina står på randen till inbördeskrig. Endast en enig arbetarklass förenad i kämpande socialistiska och demokratiska arbetarorganisationer kan slå tillbaka hotet från fascism, ultranationalism samt kapitalism och förhindra Ukrainas blodiga sönderfall.

Ytterligare rapporter från Ukraina kommer inom kort på socialisterna.org och i nästa veckas *Offensiv*.

Proletären

Fascister till angrepp i östra Ukraina

Mario Sousa

Proletären 30/4 2014

Våldsgrupper ska skrämja till tystnad

Det som rapporteras i svenska medier har mycket lite med verklighetens Ukraina att göra. Det skriver Mario Sousa, som står i ständig kontakt med invånare i Ukraina. Här berättar han om hur en av landets oligarker skickar beväpnade fascister att terrorisera invånarna i staden Charkov.

Det kommer en strid ström av nyheter från Ukraina. Dramatiken är ständigt närvarande och händelseutvecklingen beskrivs ofta detaljrikt. Vi får en känsla av att befinna oss mitt i verkligheten.

Men se upp! Det som verkligen händer i Ukraina har föga att göra med det som rapporteras i de borgerliga massmedierna i Sverige. Nyheterna vrids och vänds för att passa in i en bild av situationen i Ukraina. Någon vill få oss att acceptera saker vi aldrig skulle acceptera i Sverige.

I söndags kväll rapporterade internationella nyhetsbyråer att flera tusen fotbollfans från Dnipropetrovsk åkt till Charkov, den största staden i östra Ukraina, för en match mot FC Charkov. Väl på plats i Charkov gick de bärsärkagång på stadens gator. Tillsammans med fotbollsfansen hade också flera hundra fascister från Högersektorn i Dnipropetrovsk rest till Charkov.

Bilar och bussar slogs sönder, det skanderades fascistiska slagord och de charkovbor som inte ville stämma in i kören blev obarmhärtigt sparkade och slagna.

Ambulanser åkte skytteltrafik genom stadens centrum. Sirenerna ekade mellan husen samtidigt som det hördes fascistiska och rasistiska slagord och fyrverkerier sköts.

Det fascistiska vansinnet har kommit till Charkov! Antifascisterna manade till samling vid Leninstatyn i centrum men de hann knappast bemöta vansinnet.

De flera hundra poliser som befann sig i centrum höll sig passiva och på avstånd. Fascisthorden kunde obehindrad gå genom staden innan den åkte hem till Dnipropetrovsk.

Just från Dnipropetrovsk rapporterade förra veckan Sveriges radios journalist Kristian Åström. Enligt honom var det lugnt i Dnipropetrovsk. Han förklarade vidare att den nya guvernören Igor Kolomoiski ”satt upp vägspärrar med polis och frivilliga för att hindra proryska separatister att komma in. Dessutom utlovas tusentals dollar till den som lämnar in sitt vapen eller anger en rysk spion”.

Enligt Åström meddelades detta i flyg-blad där belöningen anges. 1000 dollar för ett automatvapen, 1500 för en kulspruta och 10 000 för en rysk agent. SR:s utsände får detta bekräftat av Jurij Bereza, ledare för Dnipropetrovsk medborgargarde. Det är organisation som bildades för en månad sedan när den nya guvernören tillträdde.

Åström rapporterar att 17 000 har anmält sig till medborgargardet. Det är fel. Bereza sade vid en presskonferens 19 mars att hans avsikt var att få ihop 1700 beväpnade män, men han var glad när han lyckats få tag i 400.

Medborgargardets ledare Bereza är en före detta yrkesofficer, major, som nu arbetar åt fascisterna i partiet Svoboda och Högersektorn. Hans uppgift är att bygga upp den väpnade organisationen Högersektorn i Dnipropetrovsk. Det var denna organisation som skickades till Charkov och använde sig av fotbollsfans för att sprida terror i staden och destabilisera den politiska situation där antifascisterna för närvarande har det politiska initiativet. Detta stämmer illa med Åströms tal om ”lugnet i Dnipropetrovsk”.

Vem betalar då Jurij Berezas styrka? Enligt honom själv är det guvernören Igor Kolomoiski. Han är en av Ukrainas rikaste personer, äger ett stålverk, en bank, tidningar och tv-stationer och är god för över 15 miljarder kronor.

Det är beklämmande att en svensk journalist inte reagerar över att en rik man ger sig rätten att skaffa en egen armé bortom samhällslig kontroll och lagar. En man som tack vare att han är rik och har en privatarmé dikterar vad folk i staden ska göra och inte göra.

Sveriges radios rapportering om Ukraina har fullständigt kollapsat. Enligt Kristian Åström är det lugnt i Dnipropetrovsk och han gläder sig åt att Jurij Bereza säger att de ska försvara staden om Ryssland anfaller.

Det påstådda lugnet är långt ifrån sanningen. I verkligheten bedriver Berezas fascister terror i Dnipropetrovsk och håller staden i ett hårt grepp. Inga möten, debatter eller diskussioner tillåts som kritiserar Kievjuntan. Om sådant uppdragas får de som är motståndare till guvernörens och Berezas diktat känna på påkar och slag.

Invånarna går sällan ut på kvällarna. Rasistiska angrepp på den del av befolkningen som har ryska som modersmål tillhör vardagen.

Ta till exempel den utannonserade belöningen på 10 000 dollar för en rysk agent, såsom Sveriges radio rapporterat. Den beskrivningen stämmer inte.

Annonser om detta finns på jättestora plakat, fem gånger tre meter, på många ställen i staden. På dem står det 10000 dollar för en ”Moskal”, som är fascisternas sätt att referera till ukrainare som har ryska som modersmål. Ett rasistiskt, nedsättande ord som används för att diskriminera, isolera och skrämja. I texten på dessa plakat står inget om några agenter eller spioner, vilket Kristian Åström påstår.

De stora affischerna är en del i fascisternas propagandakampanj för att skrämja folket i Dnipropetrovsk till tystnad och lydnad. Fascisternas våld mot befolkningen i staden finns även dokumenterad i filmklipp som kan ses på internet och har filmats av folk i svarta huvor från Högersektorn. De får betalt för varje misshandel.

I ett filmklipp kan man se hur fascisterna slår en ung man som vågade gå på staden med S:t Georges orange/svarta färger på sin jacka. Dessa färger symboliserar Sovjetunionens seger över nazisterna. Misshandeln avslutas med att fascisterna kastar den unge mannen flera meter ner i floden Dnipro kalla vatten.

I Dnipropetrovsk är det allt utom lugnt. Så är det i de flesta städerna i Ukraina. Både i öst och söder men även i väst. Fascisterna i Svoboda har folkligt stöd i västra Ukraina men de är långt ifrån i majoritet. Svoboda och Högersektorn framstår som starka därför att de i dag är den enda rörelse i Ukraina som har en egen armé.

Att det är så visade sig nyligen i staden Mariupol i södra Ukraina vid Svarta Havet. Där är oppositionen mot Kievjuntan stark. Längre har de unga i denna opposition haft ett stort tält mitt i staden där de träffas, har möten och diskuterar politik med intresserade.

En vacker vårkväll för en dryg vecka sedan var de på plats vid tältet. Plötsligt invaderas torget av flera hundra fascister från Högersektorn som hade kommit till Mariupol i bussar. De gick till attack mot de obehäpnade ungdomarna. Att göra motstånd var omöjligt, fascisterna var många fler och beväpnade med påkar.

Fascisterna misshandlade alla de fick tag på med mycket allvarlig utgång. Många ungdomar fick bäras till sjukhuset och en 17-årig flicka dog av sina skador. Som avslutning satte fascisterna eld på ungdomarnas tält och lämnade Mariupol.

Detta är vardag i Ukraina. Men de svenska journalisterna har inget sett och inget hört och kan därför inget berätta.

Vad gjorde den svenske majoren i Slavjansk?

Fredag 25 april greps major Thomas Johansson vid infarten till staden Slavjansk i östra Ukraina. Han släpptes två dagar senare av medicinska skäl.

Svensken ingick i en grupp om åtta officerare från i fem olika EU-länder och ett okänt antal ukrainaska militärer. Medier har kallat dem för observatörer tillhörande det neutrala europeiska säkerhetssamarbetet OSSE.

Det är fel. Denna grupp ingår inte i det officiella OSSE-team som just nu verkar i Ukraina. Den svenska krigsmakten talar istället om ”en militär verifikationsgrupp”. Gruppen leds av en tysk militär och är en del av ett bilateralt samarbete mellan kuppregeringen i Kiev och Tyskland.

Det är knappast förvånande att de revolterande städerna i östra Ukraina ser med största misstänksamhet på en grupp militärer från länder som aktivt stött statskuppen.